

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Libellus Sodalitatis: Hoc Est: Christianarum Institutionum Libri quinque

Coster, Franciscus

Antverpiæ, 1587

2 De morte.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46553](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46553)

inperscrutabilem Dei iustitiam ex suo capite, & prauis desideriis pependerit. Sicut enim tantam nobis Deus in mundi huius, quem sine labore ex nihilo fecit, creatione exhibuit potentiam, vt ad eam capiendam nec mentes quidem Angelorum, nedum hominum, sufficiant: similemque sapientiam in eius gubernatione: & charitatem inexplicabilem in humani generis liberatione declarauit: simili modo ad eum sperare de nobis, nostrisque actionibus, verbis, cogitationibus post mortem est iudicaturus, vt infinita se iustitia præditum esse omnes palam sint cognituri.

CAPVT II.

DE MORTE.

CONSIDERANDVM est ante omnia, quid sit mors, & quid adferat homini. Mors est vitæ huius mortalis perpetua priuatio, & eorum omnium, quæ in hac caducâ vitam conueniunt. Itaque homo mortuus priuatur anima, non intelligit, non videt, non audit, non fruitur vllius sensus oblectamentis; deserit omnia, parêtes, amicos, bona fortunæ, diuitias, honorem, & quicquid denique hanc mortalem vitam comitatur, & ita deserit, vt in æternum ad illa non sit reuersurus. Si igitur cum in vita manemus, non sine molestia a charis parentibus, atque amicis, breui temporis spacio disiungimur; si non nisi ægrè valde pauculas pecunias egenis distribuimus, si denique, difficillimè huius vitæ deliciis caremus, qui-

quibus ut perfruamur totis viribus, atq. omni
 mentis impetu incūbimus: quo animo fere-
 mus sempiternā illam ab omni voluptate, ab
 omnibus diuitiis, ab omnibus amicis, & dul-
 cissimis parentibus, filiis, sociisq. separationē?
 Bos à boue aratri socio si separetur, inimigit:
 itineris iucūdi comites, nō sine dolore & mo-
 lestia digrediuntur: Anima igitur tā arcto ne-
 xu cū corpore ab ortu suo colligata quā egrē
 à suo contubernali diuelleretur? Sicut poro tibi
 deserēda sunt omnia, ita te quoq. vicissim om-
 nia deserēt. Simul atq. excessit anima, operitur
 cadauer, omnes ab illo tanquā ab aliqua peste
 abhorrent atq. refugiunt, adeo ut etiā illi, qui
 arctissimo antea necessitudinis vinculo viuo
 coniuncti fuerant, instar mortis esse putent
 mortuo adesse; hoc vnū omnibus curā est, ut
 quā citissimē domo efferatur, & in terrā de-
 fodiatur. Anima verò, ne fortē redeat, ut spe-
 ctrū, multo magis metuitur. Atq. ita nihil no-
 bis cōmune esse volumus cū homine mortuo;
 cuius vel sola cogitatio mentē percellit ac ter-
 ret. Diuitiæ prius ferē dilabuntur, quā dese-
 rantur; dignitatibus, officiis, præbendis needū
 mortuo homine multi inhiant; domus, posses-
 sionesq. eiecto domino, & in angustā fossam,
 inter malè olentia mortuorū ossa, vermesq. &
 lumbricos coniecto, in aliorū manus ac pote-
 statē veniunt. Neq. mirū, quia ut in ludis sce-
 nicis, vestes commodatō acceptæ, peracta co-
 mœdia restituendæ sunt heris: ita cū in mū-
 do hoc, quasi in teatro aliquo comico verse-

L § mur,

mur, rebusq̄ omnibus cōmodatō acceptis vtamur, simulatq̄. ex scena, & vita hac mortali exiuius, reddendæ sunt mūdo; qui easdē deinde res aliis atq̄. aliis vtendas accommodat. Et quemadmodū piscatores facere solent, vt eadē esca qua piscē vnū ceperāt, alios deinde capiant, & priusquā absorberint escā, vncō gutturi infixō prædā extrahant, & escā de ore tollant: ita mundus iisdē illecebris alios atq̄. alios, tanquā esca quadā captos, ad inferos trāsmittit. Ex his non nihil licet ratiocinari, quā sit mors horribilis, de qua philosophus quidā ita dicebat. Omnium terribilium, terribilissimū est mors. Si enim sola mortis memoria cohorremus, si corpus mortuū charissimi socij, dulcissimiq̄. parentis perhorrescimus, si soli cū solo cadauere per noctē vnā manere animus refugit: quid fiet, accedēte ad nos per se morte ipsa, quæ tantoperè nos terret in alio?

CAPVT III.

DE CERTITVDINE MORTIS.

Heb. 9.

MORS omnes manet certissimè, quia statutum est omnibus hominibus semel mori sententia lata est; & hæc tunc executioni mandata. Recēse maiores tuos à primo parēte, cōsidera quot illi fuerint, quot nunc ex omnibus supersint, quæ illorū memoria. Itaque cū aliis in rebus omnibus humanis, locū habeat vocula, Fortasse; fortasse enim adolescet puer; fortasse euadet in virū doctū; fortasse locupletabitur; fortasse vxorem ducet,

August.
Ser. 21.
de verb.
Dom.
cap. 3.